

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 705/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јована Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3924/23 од 20.11.2024. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3924/23 од 20.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3924/23 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 871/23 од 15.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса 3 уговора о раду број 8874/3 од 03.02.2015. године закљученог између тужиле и правног претходника туженог Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ ДОО Лазаревац у делу у којем је наведено да се основна зарада запосленог одређује по основу коефицијента посла од 1.683, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3924/23 од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 871/23 од 15.05.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

Предмет тражене правне заштите је оцена законитости дела анекса уговора о раду закључених између парничних странака, којима је одређен коефицијент за обрачун зарада тужилаца. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиле одбијен донета је на основу утврђеног чињеничног стања да је тужили, у конкретном случају, коефицијент послова утврђен у складу са Одлуком о изменама и допунама Одлуке о систематизацији послова од 16.05.2015. године, у вези са Одлуком о изменама и допунама Одлуке о коефицијентима послова од 30.01.2015. године, чија законитост није оспорена пред Уставним судом. Тужилца за своју тврдњу да је дикриминисана у свом праву да остварује за исти рад или рад исте вредности исту зараду као и други радници запослени код туженог, није приложила доказе, нити је доказала да у другим организационим деловима туженог постоје послови који су, по опису послова у потпуности изједначени са пословима које она обавља, као и да у разним организационим деловима туженог постоји идентичан посао, по опису, врсти и условима рада, који су различито вредновани. Побижана одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, па с тим у вези, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради утврђења ништавости одредби анекса уговора о раду тужилца је поднела 26.11.2020. године, а вредност предмета спора није опредељена. У оваквим случајевима као вредност спора узима се износ од 15.000,00 динара, на основу одредбе члана 28. Закона о судским таксама („Сл. гласник РС“, бр.28/94 са изменама и допунама).

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбама Главе XXIX Закона о парничном поступку, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале обраде тог Закона примењују када одредбама ове Главе није другачије одређено.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

Предмет спора у овој парници је оцена законитости дела анекса уговора о раду који је тужила закључила са туженим и његовим правним претходником, у делу који се односи на коефицијент за одређивање основне зараде запосленог. Дакле, тужбени захтев тужиле не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа, у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, што значи да ревизија тужиле није дозвољена јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС а испод ког износа ревизија сходно члану 403. став 3. ЗПП, није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић